

no, ne da bi se premaknil. In če sem to storil, sem dobil takoj udarec po glavi ali po licu. Po bradi so me topli s pestjo ali pa po nosu. Hrane nisem dobil nobene.

To je tako imenovano izpraševanje zatoženca z mučenjem na stolu. Pri meni so bili trije uslužbenci Čeke, očitno so čakali na moje priznanje z Gestapo. To zaslisanje se je končalo s hudim tepenjem, po katerem so me skoraj mrtvega prenesli v bolnišnico, kjer sem se zdravil dva tedna.

Tako je poročal nemški inženier uredniku lista »Meč« v Varšavi. To poročilo prinašamo zato, da bodo naši čitatelji vedeli, kako Čeka hoče od nedolžnih ljudi izsiliti priznanje hudodelstva, katerega si je sama izmislila.

A. K.

Naši rajni

Legen pri Slovenjem Gradcu. Materi zemlji smo izročili zemeljske ostanke rajne blage gospe Marije Rotovnik, rojene Vodovnik in po domače Logarjeve matere. Blagopokojna je dočakala 70 let in je bila radi hude bolezni dobrih šest let priklenjena na bolniško posteljo. Vse trpljenje je prenašala z občudovanja vredno potrpežljivostjo in popolno vdanostjo v voljo božjo. Logarjeva mati je v 45 letih vzornega za-

Rajna M. Rotovnik je širila 40 let dobro slovensko časopisje.

konakega življenja podarila življenje 13 otrokom, od katerih jih je umrlo pet v zgodnji mladosti. Ostalih osem pa je vzgojila tako vzorno, da so zgled dela za svoj lastni dom in v javnosti. Od osmih otrok je šest deklet, katere so že vse prav dobro poročene in so tudi najboljše matere, saj so bile deležne poleg najboljše vzgoje v domači hiši pod materinim vodstvom tudi vzgoje in izobrazbe v naših krščanskih organizacijah. Logarjevi materi so ostali otroci prav iz dna duše hvaležni za pravo odgojo in so porabili vsako priliko, da so se oddolžili dobri mamici s po-

gostimi obiski ob njeni bolniški postelji. Poleg vseh drugih čednosti prave slovenske kmečke matere je dičila Logarjevo mamo zavest, da je tudi žena poklicana v to, da širi krščansko časopisje in skrbi za naročbo na dobre liste v svoji lastni hiši. Nad 40 let je bil »Slov. gospodar« pod umno roko rajne vsakotedenski prijatelj ter svetovalec Logarjeve hiše. Po velikem trudu in trpljenju umrli materi bodi Vsemogočni večni plačnik za vse njene neštivilne dobrote, katere je delila po okraju — globoko užaloščeni Logarjevi hiši pa naše iskreno sožalje!

Eden ustreljen in trije ranjeni

V eni noči je doživela okolica Slov. Bistrice kar tri krvave zločine, ki so dejanja brezprimerne drznosti dveh razbojnikov.

Smrtna žrtev

Zadnjo soboto, 25. junija, krog pol ene v noči sta vdrla dva našemljena neznanca v Kalšah nad Zg. Polskavo v hišo posestnika Romana Ačka. Ropot je prebudil mladega otročiča. Ačkova žena je prižgala luč, da bi umirila otroka. Luč je prese-netila tolovaja. Stopila sta v spalnico ter zahtevala od Ačka pod pretnjo smrti denar. Hišnemu gospodarju je le uspelo, da je ušel skozi vrata in se je pri hlevu obo-rožil z vilami. Ko se je vrnil in pogledal v hišo skozi okno, je eden oddal strel, krogla je zadela Ačka v čelo ter je obležal na mestu mrtve. Pri pogledu na smrtno žrtev sta roparja zbežala v noč.

Napad na spečega krojača

Iz Kalš sta se umikala tolovaja kar po cesti skozi Zg. Polskavo. Naletela sta po-leg pošte na v travi spečega krojača Julija Karbant. V spanju sta navalila nanj in sta zahtevala od njega med udarci denar. Prebujeni in preplašeni revež je izročil, kar je imel pri sebi — dva in pol dinarja. Razbojniški surovini sta krojača hudo pretepla, ga osuvala s čevlji in jo odku-rila.

Junaški viničar

Iz Polskave sta šla neznanca proti Framu. Srečala sta viničarja Martina Fideršek, ki je šel zgodaj kosit. Tolovaja sta hotela tudi on njega imeti denar. Viničar se je postavil po robu s koso. Roparja sta oddala dva strela in viničar se je zgrudil, dvakrat zadet v obraz. Ranjenega sta lo-pova oropala za nekaj dinarjev.

Tretji roparski napad

Blizu Rač sta srečala roparja Vincenca Duha, posestnika s Pobrežja pri Mariboru. Na sejem v Ptuj je gnal dva para volov. En vol je bil bel, trije pa pšenične barve. Duha sta se lotila neznanca kar s kroglo in sta ga zadela v vrat. Ranjenemu sta izmaknila listnico s 70 din, potegnili sta mu poročni prstan z roke in sta od-gnala vole, katere so pozneje našli v bliž-njem gozdu.

Domneva o krivcih

V soboto zjutraj se je raznesla žalostna novica o treh roparskih napadih v eni noči kakor blisk od Slov. Bistrice do Ma-ribora. Orožniki s Pragerskega so hitro alarmirali vse sosedne postaje, katere so se lotile z vso vneto izsleditve krivcev pod vodstvom poveljnika dravskega orožniškega polka polkovnika Barleta iz Ljub-ljane.

1200 golobov pismonoš zgorelo

V vlaku, ki je vozil iz Northamptona v London, je začel iz dnolej še neznanega razloga gorati vagon, v katerem so pre-važali 1200 golobov pi-smonoš. Vse ptice so zgo-rele in stvarna škoda je velika. V drugih va-gonih je bilo še 20.000 golobov. Vlak so usta-vili in vse ptice izpustili, da so se vrstile na do-mačo farmo v North-amptonu. Golobi so bili namenjeni na neko tek-movanje.

Oglasi

v »Slov. gospodarju«
imajo

najboljši uspehi!

moški in ženski svet marsikatero o Juriju Potočniku, ki je vztrajal s svojo ponarejevalno spretnostjo med njimi trpini. Vsi bi bili lahko z njim vred pre-možni in srečni, ako bi ga ne preganjala oblast kakor divjo zver ali najbolj zlobnega in brezsrčnega roparskega razbojnika!

Med takimi in podobnimi ljudskimi govoricami je zapustil Jurij svojega velikega dobrotnika v Starošincih in je začel romati po vaseh Dravskega in Ptujškega polja.

Zopet skupaj z mojstvom

Po odhodu iz Starošince se je zadrževal Jurij pri Sv. Kungoti proti Ptuj pri nekem posestniku dva meseca, pri njegovem sosedu pa šest tednov. K Sv. Kungoti si je dal pripeljati na vozičku vso ponarejevalnico. Kolikor so mu dopuščale moči, je bil pridno na delu. Tjekaj so zahajali k njemu razni prijatelji in znanci z vabili, naj pride k njim, kjer mu bo še boljše ter bo bolj skrit in na varnem.

Koliko in kake potvorbe je predal Jurij prometu iz Sv. Kungote, ni znano. Sigurno je, da ga sicer dobri kmečki ljudje niso gostili zastonj, ampak jim je že moral odriniti kaj bolj izdatnega papirnatega denarja.

Za Jurijevo bivanje pri Sv. Kungoti je zaznal njegov učitelj Franc Rupnik. Večkrat ga je obiskal. Razlagal mu je na dolgo in široko, kako se ne čuti nikjer več varnega. Ljudje govorijo preveč o njem, ga nadlegujejo in nekateri delomrzni stepuhi so mu že grozili kot tujcu z ovadbami. Moral jih je odpra-viti pomirjevalno s kakim večjim ter pisanim me-tuljem.

Jurijevo prebivališče pri Sv. Kungoti se je zdelo Rupniku toliko varno, da si je znosil počasi tja svoje plošče s posnetki bankovcev po 100 din, več cinkastih plošč in eno celo knjigo, v kateri so bili shranjeni na pol in čisto izdelani falzifikati po 100 din, 50 in 10 dolarjev.

Za Potočnikovo bivanje pri Sv. Kungoti orožniki sploh niso zvedeli. Čudno se jim je le zdelo, da ima tamkaj toliko opravka Rupnik, katerega so imeli že dalje časa na muhi kot zelo sumljivega podeželskega fotografa. Orožniške patrulje so vestno povpraševale Kungovčane, če ima Rupnik pri njih res toliko posla s fotografiranjem. Pretkani kmetje so jim kazali fotografske posnetke raznih tamošnjih oseb, katere je bil porazdelil osumljeni zastonj po hišah, da bi otresel s sebe vsak prah krivde.

(Dalje prihodnjič)